

til Fange og ført til Fæstningen Meisse, hvor han kom under Lægebehandling. Under hele Fangenskabets, der varede til ind i August Maaned 1864, var han fritagen for Stans-arbejde. Efter Hjemkomsten var han Huslærer, indtil han i 1865 blev indkaldt til Lejr-øvelser ved Hald. Her brød Skaden straks op, Behandling paa Lafarettet i Viborg fandt Sted og endte med Andragerens Kasation. Det er muligt, at han ikke den Gang klart har angivet, at Skaden stammede fra Faldet den 17de Marts 1864, thi han tænkte da ikke paa, at dette Faktum kunde faa nogen Betydning for ham. Det kan imidlertid ikke være en lille Høvelse i Haandleddet, som han havde, før han blev Soldat, der har bevirket hans Kasation i 1865, thi den har hverken før eller i hans Soldatertid paa nogen Maade hindret ham i den fulde Udførelse af hans Gerning. Det var først det ulykkelige Fald den 17de Marts 1864, der i høj Grad forværrede Haandleddets Tilstand og siden den Tid gjorde ham uskiftet til at arbejde med venstre Haand. Han ved ikke af at have Kammerater, der vare Tjenestgjænger til hans Fald, levende fra den Tid. Naar han nu efter 32 Aars Forløb søger om Understøttelse som Invalid, skyldes det, at hans økonomiske Stilling er gaaet meget tilbage, dels fordi hans aandsvage Hustru i over 3½ Aar har været jengeliggende og maa plejes som et Barn, saaledes at han er nødt til at holde Pige, dels fordi han paa Grund af sin Arbejdsudygtighed maa holde Daglejer til Driften af sin lille Jordlod, der bestaar af 6 Tdr. Land Bløsejord og 2 Tdr. Land udyrkede BATTER og Eng, samt har en Besætning af en lille Hest, 2 Køer og 3 Faar. For hans Trang, Hæderlighed og fulde Troværdighed foreligge gode Vidnesbyrd fra Vorbjærg Sogneraad, Sognepræst og Skolelærer. Praktiserende Læge Gimsting i Holstebro erklærer i en Attest af Maj 1896, at der har været et Brud af venstre Albuebens nederste Ende, samt at Bevægelserne i Haandleddet kunne udføres i nogenlunde normal Udstrækning, om det end er rimeligt, at Andrageren paa Grund af Læsionen vanskeligt kan udholde strengt eller vedholdende Arbejde.

Under 12te Juni og 5te September 1896 har han fra Invalidbestyrelsen faaet Afslag paa Andragender om Invalidunderstøttelse, første Gang fordi det efter derom anstillet Undersøgelse ikke har ladet sig oplyse noget om den ansøgte Bestadigelse af Armen ved Fald fra et Hegnsgærde den 17de Marts 1864, anden Gang fordi det efter yderligere anstillet Undersøgelse gennem Krigsministeriet er blevet oplyst, at den Høvelse i venstre Haandleddet, for hvilken han den 18de Juli 1865 blev kaseret, af Kasationskommissionen erkendtes som en Følge af et ham i 1862 uden for den militære Tjeneste overgaaet Brud af venstre Albueben. Han beder nu under Henvisning til det af ham ansøgte om, at Folketinget vil yde ham sin Bistand til at faa den ansøgte Invalidunderstøttelse, hvortil han i højeste Grad trænger.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Finansministerens Undersøgelse.

4. Fra Arbejdere ved Kjøbenhavns Toldsted om en Omordning af deres Arbejds- og Lønningsforhold. (Indbragt den 14de Oktober 1896 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns 7de Valgkreds, C. Hage.)

I Rigsdagssamlingen 1895—96 forelaa et Andragende i samme Anledning (Till. B. Sp. 117 ff), hvorom Udvalget ingen Indstilling gjorde, da der intet Svar forelaa fra Finansministeren, til hvem det ogsaa var indgivet. Et motiveret afflaende Svar fra Ministeren er derefter givet under 25de Juni 1896 og kommunikeret Andragerne den 20de Juli s. A. gennem Kjøbenhavns Toldkammeres Bøhusforvaltning.

Andragerne, der udgøre et Antal af 207 Medlemmer af Toldbodarbejdernes Fagforening og af Toldbodens Arbejdsfolks Syge- og Hjælpekasse, forny nu deres i sidste Rigsdagssamling indgivne Andragende og fremsende samtidig foruden Lovene for den nævnte Syge- og Hjælpekasse det fra Finansministeren indløbne Svar. Dette Svar gaar ud paa, at Ministeriet ikke har fundet Anledning til at træffe Foranstaltninger til en forandret Ordning af Arbejdsforholdene paa Toldboden, bl. a. da Ulemperne ved den nuværende Ordning ikke ere paaviste, ligesom det maa fremhæves, at Lønnings-satserne for de her omhandlede faste Arbejdere anordnes af Toldbøvesenet og ikke paa egen Haand af Arbejderformændene. Hvad angaar Lønningsforholdene, findes det ganske ubilligt at stille alle de faste Arbejdere ens i Lønning, da den Tredjedel, der har den